

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/176/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421201230
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5421201230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobcu: Mesto Dolný Kubín, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 1651/2, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 00 314 463, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária Kováčik Legal s. r. o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, proti žalovanej: R. V., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt Y. M., t. č. bytom N. XXXX/X, XXX XX Y. M., zastúpenej právnym zástupcom Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, za účasti intervenienta na strane žalovanej: C. V., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt Y. M., t. č. bytom N. XXXX/X, XXX XX Y. M., o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/33/2021-93 zo dňa 08. augusta 2022 (v súčasnosti vec Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK-10C/33/2021), takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. o trovách konania mení tak, že žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov konania.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej strane nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10C/33/2021-93 zo dňa 08. 08. 2022 uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. X nachádzajúci sa vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX na ulici N. v k. ú. Y. M. a obci Y. M., a to do 15 dní po zabezpečení náhradného ubytovania. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29. 09. 2021 domáhal voči žalovanej vypratania bytu č. X nachádzajúceho sa vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX na ulici N. v k. ú. Y. M. a obci Y. M. s odôvodnením, že ku dňu 31. 05. 2020 skončila doba nájmu predmetného bytu žalovanou, pričom k predĺženiu nájomnej zmluvy nedošlo z dôvodu, že žalovaná nedodrжала podmienky na predĺženie nájomnej zmluvy v zmysle platného všeobecne záväzného nariadenia obce č. 2/2019 o podmienkach pridelovania nájomných bytov vo vlastníctve Mesta Dolný Kubín. Žalovaná byt neodovzdala a tento po 31. 05. 2020 užíva bez akéhokoľvek právneho dôvodu.

3. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Uviedla, že sa z objektívnych dôvodov spolu s rodinou nachádzajú v neľahkej životnej situácii, kedy sú na užívanie predmetného bytu odkázaní. Postup žalobcu, ktorý sa podanou žalobou domáha, aby predmetný byt spolu s manželom a dvoma nezaopatrenými deťmi vypratala, bez zabezpečenia práva na náhradné bývanie, je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala tiež na to, že ona a jej manžel sú onkologickými pacientmi, ktorá skutočnosť im bráni riadne sa zamestnať a zabezpečiť si taký príjem, aby dokázali zabezpečiť svoje právo na dôstojné

bývanie, starajú sa zároveň o dve nezaopatrené deti. Poukázala tiež na to, že počas trvania doby nájmu s manželom vložili do predmetného bytu nemalé investície.

4. Súd vo veci rozhodol aplikujúc ust. § 3 ods. 1, § 126 ods. 1, § 682, § 685 ods. 1, § 710 ods. 1, 2, § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 4 zákona SNR č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami (ďalej len „zákon č. 189/1992 Zb.“).

5. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaná neoprávnene zasahuje do práv žalobcu tým, že užíva byt č. X vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX na ulici N. v k. ú. Y. M. a obci Y. M., zapísaný na LV č. XXXX, bez právneho dôvodu, keďže nájomná zmluva bola medzi stranami sporu uzatvorená na dobu určitú do 31. 05. 2020. Nájomný pomer k uvedenému dňu zanikol a žalovaná užíva byt (spolu so svojim manželom C. V. a ich dvoma maloletými deťmi) odo dňa 01. 06. 2020 neoprávnene. Preto súd žalobe ohľadne vypratania predmetného bytu s poukazom na ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhovel.

6. Vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu však súd dospel k záveru, že právu žalobcu na ochranu jeho vlastníckeho práva možno poskytnúť ochranu len za predpokladu, že vypratanie predmetného bytu bude viazané na poskytnutie bytovej náhrady pre žalovanú, pretože inak by výkon takéhoto práva bol v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná v predmetnom byte býva spolu so svojim manželom C. V. a ich dvoma maloletými deťmi - R. V., nar. XX. XX. XXXX a P. V., nar. XX. XX. XXXX, žalovaná a jej manžel navyše trpia onkologickým ochorením. Medzi stranami sporu zároveň nebolo sporné, že žalovaná počas doby trvania nájmu riadne platila žalobcovi nájomné a úhrady za služby spojené s užívaním predmetného bytu. Žalovaná spolu s manželom predmetný byt prerobili. Uvedené okolnosti súd vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré vypratanie bytu podmienil zaistením bytovej náhrady pre žalovanú, a to vo forme náhradného ubytovania, a to napriek tomu, že v danom prípade išlo o zánik nájmu bytu dohodnutého na dobu určitú, v dôsledku čoho nemá nájomca podľa § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 4 zákona č. 180/1992 Zb. nárok na bytovú náhradu.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal vo veci neúspech len v pomerne nepatrnej časti (ohľadne bytovej náhrady), priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny spočívajúcej v zamietnutí žaloby.

9. Žalovaná v odvolaní poukázala na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, ktoré v konaní predložila, a ktoré podľa jej názoru zakladali jej a jej rodine právo na súdnu ochranu. Uviedla, že zo skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že spolu so svojou rodinou, a to dvoma maloletými deťmi a manželom, ktorý je rovnako ako ona onkologický pacient, sú nevyhnutne odkázaní na zotrvanie a bývanie v byte, ktorého vypratania sa žalobca domáha. Do rekonštrukcie predmetného bytu, ktorý bol v čase nasťahovania sa neobývateľný, vložili všetky životné úspory. Podľa žalovanej je konanie žalobcu, ktorý sa domáha vypratania jej rodiny spolu s maloletými deťmi na ulicu bez primeranej náhrady, v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca neberie do úvahy skutočnosť, že predmetný byt zhodnotili, nehľadí ani na záujem maloletých detí, ktoré majú právo na obydlie. Poukázala tiež na to, že sú príslušníkmi etnickej/rasovej menšiny, sú spoločnosťou odsudzovaní a nemajú reálnu možnosť sami si nájsť náhradné bývanie.

10. Podľa žalovanej súd neskúmal záujem vlastníka, teda žalobcu, vo vzťahu k predmetnému bytu, a tento ani neporovnával s jej záujmami a záujmami jej rodiny na zotrvaní v predmetnom byte, v ktorej súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/53/2015. Ak by súd v zmysle uvedeného rozhodnutia porovnával záujmy sporových strán, jej záujem a záujem jej rodiny by prevyšoval záujem žalobcu a vypratanie predmetného bytu by sa javilo ako neprimerane tvrdé.

11. Žalovaná namietala aj nedostatočné zistenie skutkového stavu, dôvodiac, že ak by súd náležite zistil skutkový stav, potom by sa malo jednoznačne javiť, že vypratanie je v rozpore s dobrými mravmi.

12. V ďalšom žalovaná namietala, že súd prvej inštancie z vlastnej iniciatívy rozšíril návrh žalobcu o poskytnutie náhradného bývania, pričom takéto rozhodnutie je podľa nej nevykonateľné, neurčité a nesprávne. Bez nadmernej aktivity a iniciatívy súdu by takejto žalobe nebolo možné vyhovieť, ale mala byť zamietnutá. Súd prvej inštancie svojvoľne doplnil, resp. zmenil požadovaný nárok žalobcu, a teda doplnil povinnosť poskytnúť náhradné bývanie (ktoré bližšie nešpecifikoval, a teda nie je ho možné vykonať). Súd navyše žalobcovi, ktorý sa domáha ochrany práva v rozpore s dobrými mravmi, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to aj napriek tomu, že žalobca vo svojej žalobe, tak ako ju podal a ako sa svojho práva domáhal, by nebol úspešný.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.
14. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že je vzhľadom na svoju životnú situáciu, resp. zdravotný stav, nevyhnutne odkázaná na zotrvanie a bývanie v predmetnom byte. Uviedol, že v dostatočne dlhom časovom predstihu pred uplynutím doby nájmu žalovanú preukázateľne upozorňoval na potrebu odovzdania bytu a ponúkal jej náhradné riešenia jej bytovej otázky, pričom žalovaná ich nevyužila. Žalovaná si nárokuje zotrvanie výlučne v byte č. 1, avšak na tento nemá právny nárok. Žalovaná už v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy vedela, že nájom je dočasný, zámerne však túto skutočnosť opomína vziať do úvahy.
15. Za neprípustnú považoval argumentáciu žalovanej jej príslušnosťou k rómskemu etniku. Uviedol, že pri pridelovaní nájomných bytov nikdy nezohľadňoval národnosť žiadateľa alebo farbu jeho pleti. Pri pridelovaní nájomných bytov sa uplatňujú objektívne pravidlá zakotvené v platnom všeobecne záväznom nariadení, ktoré platia pre každého bez rozdielu. Zvýhodňovaním alebo znevýhodňovaním ktoréhokoľvek žiadateľa o nájomný byt by došlo k narušeniu takto nastolených objektívnych pravidiel. Poukázal na doterajšie skúsenosti, podľa ktorých aj napriek príslušnosti k rómskej menšine je pre takéto osoby, s aktívnou pomocou zamestnancov mesta, možné zabezpečiť si bývanie v súkromnom sektore, o takúto pomoc však žalovaná so svojou rodinou neprejavila záujem. Je zrejmé, že pre ňu iné riešenie ako zotrvanie v byte, ktorého vypratania sa domáha, neprichádza do úvahy.
16. Žalobca nesúhlasil ani s tvrdeniami žalovanej ohľadne stavu bytu a ňou deklarovaných opravách, nakoľko mu nie sú známe opravy, ktoré v byte žalovaná vykonala, o týchto ho nikdy neinformovala a k ich údajnej realizácii nebol udelený jeho súhlas. Žalovaná v priebehu konania neoznačila a nepredložila doklady o realizácii opráv alebo úprav v predmetnom byte, z ktorého dôvodu považuje tieto tvrdenia za tendenčné a nepreukázané.
17. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v podanom odvolaní nepoprela, že nájomná zmluva zanikla. Netvrdila a v konečnom dôsledku ani neoznačila, resp. nepredložila platný právny titul oprávňujúci ju k užívaniu predmetného bytu.
18. Ďalšie vyjadrenia neboli sporovými stranami v odvolacom konaní produkované.
19. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.
20. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a odvolania žalovanej dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., preto odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatujúc správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.
21. Odvolací súd uvádza, že v konaní, ktorého predmetom je vypratanie bytu vo vlastníctve žalobcu, ktorý na základe nájomnej zmluvy zo dňa 29. 09. 2010, užívala žalovaná, bolo preukázané, že nájomná zmluva, ktorou žalobca prenajal žalovanej byt, ktorého vypratania sa domáha, bola uzavretá na dobu určitú, do 31. 05. 2020. Uplynutím tejto doby právo nájmu žalovanej k predmetnému bytu zaniklo. Uplynutím doby nájmu, t. j. od 01. 06. 2020, žalovaná nemala právny titul pre užívanie dotknutého bytu, bývala v ňom bez právneho dôvodu, teda neoprávnene, ako konštatoval aj súd prvej inštancie v bode 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku.
22. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala postup žalobcu, ktorý sa domáha vypratania predmetného bytu, ako rozporný s dobrými mravami, vzhľadom na jej nepriaznivý zdravotný stav ako aj stav jej manželky a skutočnosť, že vychovávajú dve nezaopatrené deti, odvolací súd konštatuje, že práve uvedené dôvody viedli súd prvej inštancie k podmieneniu vypratania žalovanej z predmetného bytu zabezpečením náhradného ubytovania zo strany žalobcu, čím bude zabezpečené aj právo žalovanej na obydlie.
23. Odvolací súd ako nedôvodnú zároveň vyhodnotil námietku žalovanej o nevykonateľnosti napadnutého rozsudku z dôvodu bližšieho nešpecifikovania náhradného bývania. Definícia náhradného

ubytovania je zakotvená v ust. § 712 Občianskeho zákonníka a toto v zmysle uvedeného ustanovenia bližšie vymedzil aj súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

24. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj odvoláciu námietku žalovanej o prekročení návrhu žalobcu, pokiaľ žalobe vyhovel s tým, že vypratanie bytu podmienil zabezpečením náhradného ubytovania. Uvedený výrok má oporu práve v aplikácii ust. § 3 Občianskeho zákonníka, pričom ide o obmedzenie existujúceho práva žalobcu, teda práva na bezpodmienečné vypratanie bytu.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

26. Ako dôvodné však odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovanej čo do výroku o trovách konania. Súd prvej inštancie žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznal v celom rozsahu, majúc zato, že žalobca mal neúspech len v nepatrnej časti. Odvolací súd sa s uvedeným názorom nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu podmienenie vypratania bytu zabezpečením bytovej náhrady nemožno považovať za neúspech len nepatrný. Vzhľadom na nárok uplatnený v konaní (vypratanie bytu bez akejkoľvek náhrady) a spôsob rozhodnutia súdu prvej inštancie (podmienenie vypratania bytu zabezpečením bytovej náhrady v dôsledku rozporu takto uplatneného nároku s dobrými mravmi) je podľa názoru odvolacieho súdu úspech a neúspech žalobcu považovať za rovnaký. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného) nepriznal.

27. Odvolací súd zároveň dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti prejednávaného prípadu (síce vyhovie žalobe, avšak nie v celom rozsahu z dôvodu posúdenia uplatneného nároku na vypratanie bytu bez náhrady za rozporný s dobrými mravmi) a osobné a majetkové pomery na strane žalovanej, ktorá je nezamestnaná, jej jediným príjmom je čiastočný invalidný dôchodok a príspevok z Dobrého anjela, pričom spolu s manželom, ktorého jediným príjmom je starobný dôchodok a rovnako príspevok z Dobrého anjela, zabezpečujú starostlivosť o dve nezaopatrené deti, sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa tak ako ich má na mysli ust. § 257 C. s. p. odôvodňujúce nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi, pokiaľ by mu tento nárok vznikol.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 2, § 257 C. s. p. V odvolacom konaní bol žalobca úspešný čo do veci samej, žalovaná čo do výroku o trovách konania. Vzhľadom na uvedené je úspešnejšou stranou konania žalobca, ktorému by tak patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na bod 27. odôvodnenia tohto rozhodnutia však odvolací súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)